

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»**

М А Т Е Р І А Л И

**XIII Всеукраїнської інтернет-конференції здобувачів вищої освіти і
молодих учених**

ОСВІТА ТА СОЦІАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ

ОДЕСА-2025

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»**

**кафедра філософії, соціології та менеджменту соціокультурної
діяльності**

М А Т Е Р І А Л И

**XIII Всеукраїнської інтернет-конференції здобувачів вищої освіти і
молодих учених**

ОСВІТА ТА СОЦІАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ

(Одеса, 24-25 квітня 2025 року)

Одеса -2025

УДК: 37+316.61

Освіта та соціалізація особистості. *XIII Інтернет-конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених* (Одеса, 24-25 квітня 2025 р.) 63 с.

Рецензенти:

Єременко Олександр Михайлович – доктор філософських наук, професор кафедри філософії Національного університету «Одеська юридична академія»

Маді Галина Іванівна – кандидат філософських наук, доцент кафедри і соціальних і гуманітарних дисциплін Одеського національного морського університету

Збірник матеріалів Всеукраїнської інтернет-конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «Освіта та соціалізація особистості» вміщує матеріали, які досліджують освіту XXI століття, інновації та перспективи розвитку; стан та проблеми реформування системи української освіти; філософію освіти перед викликами сучасності; молодь в освітньому просторі: механізми соціалізації та самореалізації; соціальну адаптацію особистості в умовах суспільних трансформацій; ціннісні орієнтири та культурні практики особистості в українському суспільстві та розглядаються девіації та суспільні рухи у соціальному просторі сучасної України. Рекомендовано для науковців, педагогів, докторантів, аспірантів, здобувачів освіти.

Ухвалено до друку та розповсюдження мережею інтернет вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський державний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», протокол № 17 від 26 червня 2025 р.

«Освіта та соціалізація особистості»

24-25 квітня 2025 року

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Голова:

А. В. Красножон – ректор Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», доктор історичних наук, професор.

Заступники голови:

Копусь Ольга Антонівна – перший проректор з навчальної та науково-педагогічної роботи Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», доктор педагогічних наук, професор.

Музиченко Ганна В'ячеславівна – проректор з наукової роботи Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», доктор політичних наук, професор.

Борінштейн Євген Русланович – доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Члени оргкомітету:

Лісеєнко Олена Василівна – доктор соціологічних наук, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності, завідувач історико-філософського відділення Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Пегінова Оксана Борисівна – доктор філософських наук, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Атаманюк Зоя Миколаївна – доктор філософських наук, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

[%D0%BD%D0%B0%D1%83%D1%87%D0%BD%D0%BE%D0%B9-%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D1%86-2/](#).

3. Кін О.М. та ін. Сутність та структура концепції як науково-педагогічної категорії. Журнал: «Наукові інновації та передові технології» №4(18). К.: Видавництво, 2023. 433-424 с.

4. Подкуйко Н. Д. та ін. Маркетинг в соціально-культурній сфері: навчальний посібник. К.: Академія керівних кадрів культури і мистецтв, 2002. 120 с. URL:: <https://kmaecm.edu.ua/wp-content/uploads/2021/06/podkujko-n.d.-kizner-n.o.-2002-marketyng-v-soczialno-kulturnij-sferi.pdf>.

5. Кочубей Н. В. Соціокультурна діяльність: навчальний посібник. К.: 2015. – 240 с. URL: <https://kmaecm.edu.ua/wp-content/uploads/2021/06/kochubej-n.v.-2015-socziokulturna-diyalnist.pdf>.

Чекаліна Марія - здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, 4-го року навчання, спеціальність 028 «Менеджмент соціокультурної діяльності», соціально-гуманітарний факультет ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», м. Одеса, Україна

Науковий керівник – **Поплавська Тетяна Миколаївна**, кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського»

ДОСЛІДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ ТА ЕФЕКТИВНОСТІ ОСВІТИ У ДЕРЖАВАХ ТИХООКЕАНСЬКОГО РЕГІОНУ (НА ПРИКЛАДІ ЯПОНСЬКОЇ СИСТЕМИ)

В сучасній світовій економіці інтелектуальному потенціалу приділяється привілейована увага, бо в цивілізованому суспільстві важливою та пріоритетною цінністю порівняно з іншими (наприклад, матеріальними) виступає інтелектуалізація людського капіталу, рівень та якість якого здатна надати об'єктивну інформацію про національний добробут країни та рівень її конкурентоспроможності.

Для досягнення високого рівня конкурентоспроможності надзвичайно важливим фактором у світовій практиці менеджменту є здатність нації підтримувати систему сучасної та ефективної освіти та збільшувати потенціал робочої сили через якісне навчання та підготовку.

Однією з рушійних сил прогресу будь-якої людської діяльності є синтезування накопиченого світового досвіду. В умовах реформи системи освіти в нашій країні дедалі більшої важливості набувають вивчення та аналіз розвитку освіти за кордоном. враховуючи прагнення багатьох абітурієнтів там навчатись. Останнім часом все більш актуальними напрямками навчання стають азіатські країни, серед яких найбільш популярні Японія, Сінгапур та Південна Корея. Як відомо, переймати світовий досвід дуже корисно, оскільки в

загальновизнаних міжнародних системах освіти можна підкреслити багато корисних ідей і взяти на озброєння їх негативний досвід, щоб його не повторювати.

Оскільки Японія вважається найбільш технологічною країною світу, яка випускає одні з найбільш затребуваних та високотехнологічних кадрів, мене зацікавила саме ця країна. Успіхи Японії, другої економічної держави світу, багато в чому пов'язані з високим рівнем освіти. Невипадково Японію називають великою освіченою державою. Справді, у цій країні завжди надавали великого значення освіті. Прагнення вищого статусу – властивість японського менталітету. Протягом усієї історії країни освіта була неминущою духовною цінністю, одним із пріоритетів державної політики, базовим компонентом «японського дива» [1].

Японський уряд контролює структуру освіти, вносячи до неї корективи відповідно до потреб суспільства. Система освіти досі базується на прийнятих у 1947 р. «Основний закон про освіту» та «Закон про шкільну освіту», до яких при необхідності вносилися відповідні поправки. Система включає дошкільну, початкову, середню та вищу освіту. Дитячі садки також знаходяться у віданні міністерства освіти, що має велике значення для контролю за всім процесом формування особистості. Більше половини їх – приватні, інші належать переважно органам місцевого самоврядування і лише незначна частина – державі.

Термін навчання у початковій школі становить 6 років, у середній школі першого та другого ступенів - 3 роки, у вищих навчальних закладах, як правило, 4 роки. Обов'язкова 9-річна освіта безкоштовна. Відповідно до адміністративного поділу в кожному мікрорайоні є одна державна школа системи обов'язкової освіти, яку відвідують усі діти, які там проживають. Приватні школи охоплюють лише незначну кількість учнів. Середніх шкіл другого ступеня, як правило, дещо в одному районі, в них можна вчитися на вільний вибір [1].

Соціально-економічні зміни межі 70-80-х років минулого століття поставили перед освітою Японії нові проблеми. Компаніям стали потрібні не просто добре підготовлені кадри, а працівники, які думають. Зміни стосувалися всього комплексу системи освіти – початкового, середнього та вищого, безперервного навчання, адміністративного управління та фінансування. На всіх рівнях освіти надавалася велика свобода вибору, гнучкість та багатоваріантність навчання з упором на розвиток творчих здібностей.

Найважливішим компонентом є розбудова вищих навчальних закладів – найвужчого місця усієї системи освіти Японії. В наш час її реалізація вирішує два завдання – сформувати кваліфіковані трудові ресурси, що відповідають нинішньому рівню науково-технічного прогресу та забезпечити науку творчими кадрами. Вища школа має сприяти вихованню в людини потреби у безперервному навчанні. Тому тут звертається більше уваги на розкриття індивідуальних здібностей особистості, від чого багато в чому залежатиме розвиток країни у ХХІ ст.

Важливою проблемою, що постала перед системою освіти наприкінці ХХ століття в Японії, стало підвищення рівня викладання іноземних мов, особливо у вищій школі. Неабиякою мірою це відповідає потребам підготовки управлінських кадрів для роботи на японських підприємствах за кордоном, насамперед у країнах Європи та США.

Слід також зазначити, що під час реформування системи освіти в Японії, велику увагу приділяють вдосконаленню роботи адміністративних органів у цій сфері. Йдеться насамперед про суттєві зміни у діяльності міністерства освіти – посилюється дослідницька та аналітична робота, удосконалюється організаційна структура.

Отже, в ході реформи особлива увага була звернена на новачі в середній школі як підготовчий етап для вступу до університету та на аспірантуру, як заключний етап вищої освіти. Загалом проблема освіти постійно перебуває в центрі уваги уряду.

Наразі можна з упевненістю сказати, що система освіти Японії є однією з найкращих не тільки в Тихоокеанському регіоні, а й у всьому світі. Японці, синтезувавши останні досягнення педагогічної науки з особливостями побудови японського соціуму, змогли забезпечити своїй країні як вражаючі темпи зростання економіки, а й досить високий рівень життя. Вони раніше за інших усвідомили, що ефективна система освіти в країні з високим рівнем автоматизації є не те, що обов'язковою, вона життєво необхідна. Тому можна з упевненістю заявити, що лєвова частка економічного та соціального розвитку цієї країни – це наслідок грамотно побудованої системи освіти.

Насамкінець хотілося б зазначити, що японський досвід становить інтерес для України при виробленні концепції подальшого реформування системи освіти.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Дисципліна і традиції: особливості японської освіти. Видавництво Старого Лева. URL: <https://starylev.com.ua/blogs/dyscyplina-i-tradyciyi-osoblyvosti-yaponskoyi-osvity/>
2. Гордон Драйден, Джаннетт Вос. Революція в навчанні./Перекл. з англ. М. Товкало. Львів:Літопис,2017р. 544с.

ЗАКОНИ ЛОГІКИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ФІЛОСОФСЬКОГО АНАЛІЗУ СУСПІЛЬНИХ ПРОЦЕСІВ	
<i>Наумкіна Світлана Михайлівна, Козюк Анатолій Володимирович</i>	40
ТРАНСФОРМАЦІЯ МОТИВАЦІЙ ТА ОСВІТНІХ СТРАТЕГІЙ МОЛОДІ	
<i>Начев Микола Юрійович</i>	42
АКАДЕМІЧНА МОБІЛЬНІСТЬ ЯК МЕХАНІЗМ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗОВАНОГО СВІТУ	
<i>Поздняк Дар'я, Поплавська Тетяна Миколаївна</i>	43
КРЕАТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ В КОНТЕКСТІ НОВИХ ОСВІТНІХ РЕФОРМ	
<i>Саловський Арсен, Атаманюк Зоя Миколаївна</i>	45
ЯКИЙ ЗВ'ЯЗОК ТРАДИЦІЙ І НОВАТОРСТВА У РОЗВИТКУ КУЛЬТУРИ?	
<i>Соборова Дарія Андріївна, Петінова Оксана Борисівна</i>	46
ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В НАВЧАННІ: МОЖЛИВОСТІ ТА РИЗИКИ	
<i>Стойкова Кароліна, Поплавська Тетяна Миколаївна</i>	49
ЕФЕКТИВНІСТЬ ПІВДЕННОКОРЕЙСЬКОЇ СИСТЕМИ ОСВІТИ ЯК ВАЖЛИВОЇ СКЛАДОВОЇ УСПІШНОСТІ МАЙБУТНЬОГО КРАЇНИ	
<i>Татаренко Анна Андріївна, Власова Олена Борисівна</i>	51
МУЗИКОТЕРАПІЯ, ЯК ЗАСІБ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ	
<i>Фільварська Валерія В'ячеславівна, Петінова Оксана Борисівна</i>	53
СОЦІОКУЛЬТУРНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ОНТОЛОГІЧНА ОСНОВА КОНЦЕПЦІЇ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО МАРКЕТИНГУ	
<i>Чекаліна Марія, Поплавська Тетяна Миколаївна</i>	56
ДОСЛІДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ ТА ЕФЕКТИВНОСТІ ОСВІТИ У ДЕРЖАВАХ ТИХООКЕАНСЬКОГО РЕГІОНУ (НА ПРИКЛАДІ ЯПОНСЬКОЇ СИСТЕМИ	
<i>Шевченко Інга, Атаманюк Зоя Миколаївна</i>	59
ЕКОЛОГІЯ, МОРАЛЬ, ПОЛІТИКА	
Зміст	61